 REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO		3
Prejeto	04-01-2010	Vredn.:
Sig. znak:	Številka zadeve:	Priloge:
	306-124/2005-24	

Opr. št. ZSV 3541/2008-2424

S O D B A

V IMENU LJUDSTVA

Okrajno sodišče v Ljubljani je po okrajni sodnici Tatjani Polak v zadevi o prekršku zoper pravno osebo Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč, Teharska cesta 40, p.p. 269, 3000 Celje in odgovorno osebo pravne osebe [REDACTED], ki ju zastopa odvetnik dr. Konrad Plauštajner, odvetnik iz Ljubljane, Miklošičeva 4, zaradi prekrška pravna oseba po prvi alineji prvega odstavka 52. člena, odgovorna oseba po tretjem odstavku v zvezi s 5. in 3. členom 52. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOmK) po zahtevi za sodno varstvo zagovornika z dne 10.03.2006 in [REDACTED] z dne 09.03.2006 zoper odločbo o prekršku Urada RS za varstvo konkurence, Kotnikova 28/VII, Ljubljana z dne 28.02.2006, št. 2/2006 306-124/2005-8

r a z s o d i l o:

Zahtevi za sodno varstvo vlagatelja zagovornika kršiteljev odvetnika dr. Konrada Plauštajnerja in odgovorne osebe [REDACTED] se ugotovi, tako da se odločba o prekršku spremeni in se postopek o prekršku zoper kršitelja USTAVI.

Stroški postopka na podlagi 4. odstavka 144. člena ZP-1, ker je bil postopek o prekršku ustavljen, bremenijo proračun.

O b r a z l o ž i t e v

Urad za varstvo konkurence (v nadaljevanju UVK) je zoper pravno osebo Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč, g.i.z. in [REDACTED] dne 28.02.2006 izdal odločbo o prekršku zaradi kršitve 5. v zvezi s 3. členom ZPOmK in posledično storitve prekrška, pravna oseba po prvi alineji prvega odstavka 52. člena ZPOmK, odgovorna oseba pa po tretjem odstavku v zvezi s prvo alinejo prvega odstavka 52. člena ZPOmK in je pravni osebi izrekla globo v višino 30.000.000 (30 milijonov) tolarjev, odgovorni osebi pa 1.000.000 (en milijon) tolarjev.

UVK pravni osebi Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč v odločbi očita, da je njena odgovorna oseba sekretar SSNZ [REDACTED], ki je bil dolžan ravnati v imenu pravne osebe, opustil dolžno nadzorstvo in je s tem prišlo na 35. redni seji Skupščine SSNZ, ki je bila dne 09.08.2005 v prostorih Območne Gospodarske zbornice v Celju do sprejema sklepa številka 10, ki se glasi: „Skupščina združenja predlaga, da se v 3. členu predloga Področnega

dogovora načrtovani obseg zdraviliškega zdravljenja uskladi s splošnim dogovorom 2005. Glede na to, da sta se predstavnika Zdravilišča Radenci in Krka zdravilišča, ki imata priznani standard številka 5 sklicevala na veljavnost sklepa številka 10 z 18. redne seje Skupščine združenja z dne 09.05.2001 in se izjasnila, da nasprotujeta pobudi Zdravilišča Laško, da se uvrsti standard tip 5 v Prilogo III pod standard B pri Zdravilišču Laško, skupščina združenja ni odločala o pobudi Zdravilišča Laško za spremembo predloga Področnega dogovora, zato se pobuda Zdravilišča Laško ne posreduje v obravnavo partnerjem za Področni dogovor.“ in na 35. redni seji Skupščine SSNZ, ki je bila dne 08.09.2005 v Termah Dobrna, do sprejema sklepa pod tč. 3.1, ki se glasi „Na osnovi razprave v kateri je [redacted] predlagal spremembo pobude, da skupščina ugotovi ničnost sklepa številka 10 z 18. redne seje 09.05.2001, v sprejem sklepa o razveljavitvi tega sklepa je skupščina združenja glasovala o pobudi Zdravilišča Laško. Za sprejem pobude Zdravilišča Laško sta glasovala dva člana skupščine, osem jih je nasprotovalo, dva sta se vzdržala, zato pobuda ni bila sprejeta“, ki predstavljata sklep podjetniškega združenja o pogojih poslovanja na trgu, katerih cilj je preprečevati, ovirati oziroma izkrivljati konkurenco v Republiki Sloveniji.

Odgovorna oseba [redacted] pa UVK očita opisno enako dejansko stanje, kot pri pravni osebi (prejšnji odstavek), razen da na koncu opis dejanja dopolni z navedbo, da je s tem opustila dolžnost nadzora nad zakonitostjo poslovanja združenja.

UVK je dne 22.11.2006 pod št. 306-124/2005-13 izdal sklep o popravi zgoraj navedene odločbe, in sicer da se povsod napačna navedba „na 35. redni seji“, nadomesti z na „na 36. redni seji“. V obrazložitvi UVK navaja, da gre za očitno pisno napako pri navedbi številke seje, saj je povsod bil pravilno zapisan tako datum kot kraj seje (dne 08.09.2005 v Termah Dobrna). Ker je bila zoper sklep vložena zahteva za sodno varstvo zagovornika vlagateljev, se ta vodi pri tukajšnjem sodišču pod opr. št. ZSV 2750/08.

Zagovornik kršiteljev odvetnik dr. mr. Konrad Plauštajner, ki je zahtevo vložil po pooblastilu obeh kršiteljev (SSNZ in [redacted]) je v zahtevi za sodno varstvo uveljavljal kršitve materialnega prava, kršitve določb postopka, kršitev zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja ter kršitev zaradi izrečenih sankcij. V obrazložitvi navaja, da je kršiteljica prepričana, da ni mogla prekršiti konkurenčno pravnih pravil, saj ZPOmK ni mogoče uporabiti za razmerja, ki jih kršiteljica SSNZ ureja in ki so jedro problema v tej zadevi. Že v izjavi o prekršku je kršiteljica poudarila, da gre v spornem primeru za izvajanje zdraviliške dejavnosti kot javne zdravstvene službe, zato je prekrškovni organ prenašlo prišel do zaključka o obstoju prekrška z enačenjem trga javnih zdravstvenih storitev z vsakim drugim gospodarskim trgom, na katerem se gospodarska dejavnost opravlja kot pridobitna dejavnost tako, da porabnik zanjo plača. Zato v tem primeru ni zadoščeno pogojem osebne kot tudi predmetne veljavnosti ZPOmK. Osebna veljavnost zakona se na podlagi 2. člena ZPOmK razteza le na pravne in fizične osebe, ki opravljajo gospodarsko dejavnost. Jedro sprejetih sklepov, za katere prekrškovni organ zatrjuje, da so posegli v konkurenco na trgu, se nanaša na upravljanje dejavnosti zdravilišč v okviru javne zdravstvene službe. ZPOmK določa, da je gospodarska dejavnost tista dejavnost, ki se opravlja proti plačilu na trgu. V primeru javne zdravstvene službe ni mogoče govoriti o upravljanju dejavnosti na trgu, saj so iz definicije gospodarske dejavnosti po ZPOmK izključene dejavnosti, katerih uporabnik ne zagotovi plačila, temveč kakšno obliko netržne odmene, kot so npr. obvezni prispevki. V okviru upravljanja zdraviliške dejavnosti kot zdravstvene dejavnosti uporabnik ne zagotovi nikakršnega plačila, temveč je plačilo urejeno kot obvezni prispevek za zdravstveno zavarovanje, ki krije tudi zdravljenje v zdraviliščih. Kriterija dejavnosti na trgu ni mogoče

zadovoljiti tudi zato, ker dejavnost na trgu terja samostojno odločanje tržnih udeležencev o tržnih parametrih, o napotitvi pacienta na zdravljenje v zdravilišče pa na podlagi 81. člena ZZVZZ odloča imenovani zdravnik.

Naravna zdravilišča pri upravljanju zdraviliške dejavnosti kot javne zdravstvene službe sodijo med tiste subjekte, ki sicer zadovoljujejo potrebe ljudi in organizacij, vendar to delajo po netržnih pravilih. Zato je pravno napačna razlaga pravnega standarda „proti plačilu“, ki je zajeta v obrazložitvi odločbe na strani 7. v drugem odstavku, saj uporabnik samemu zdravilišču ne plača nič, temveč opravljeno storitev plača ZZS. Nenazadnje se določitev standardov nanaša predvsem na zdravilstvo kot javno zdravstveno službo, ki se ne zagotavlja kot plačilo, ampak kot obvezni socialni prispevek. V drugem odstavku na 7. strani prekrškovni organ tolmači, da ni moč govoriti o upravljanju javne zdravstvene službe, v naslednjem odstavku pa strditvijo, da je dejanski povprašalec ZZS v celoti izniči. S tem sama obrazložitev pride v nasprotje in take odločbe ni mogoče šteti za utemeljeno in obrazloženo ter je ni moč preizkusiti. Nadalje, ni možno opravljanje javne zdravstvene službe obravnavati kot nekaj s čimer zdravilišča ustvarjajo dobiček. Zdravilišča ustvarjajo dobiček z vzporedno, predvsem turistično dejavnostjo in ne z upravljanjem javne zdravstvene službe. Izrek in obrazložitev odločbe o prekršku sta v nasprotju, zato je prekrškovni organ storil absolutno bistveno kršitev postopka. Prekrškovni organ v izreku navaja, da je kršiteljica kršila konkurenčno pravno pravilo ter posledično zgrešila prekršek s sprejetjem sklepa pod tč. 3.1 na 35. redni seji Skupščine SSNZ, ki je bila 08.09.2005 v Termah Dobrna, v obrazložitvi svoje odločbe pa prekrškovni organ na 4. strani pod odsekom „sklepi Skupščine SSNZ“ omenja sklep pod tč. 3.1 36. in ne 35. seje kot v izreku (redne Skupščine SSNZ z dne 08.09.2005). S tem ni jasno na katere sklepe se izdana odločba prekrškovnega organa nanaša. Sklep 10/35 ne vsebuje kakršnokoli odločitev, ki bi se vsebinsko nanašala na pobudo Zdravilišča Laško, ampak je bil le procesnega značaja, zato tega sklepa ni moč šteti za sklep podjetniškega združenja ob pogojih poslovanja na trgu s ciljem preprečevanja oziroma oviranja konkurence, saj iz samega sklepa jasno izhaja, da skupščina SSNZ o pobudi niti ni odločala. Zato je napačen zaključek prekrškovnega organa na strani 5. v tretjem odstavku, da je bila na 35. redni seji Skupščine SSNZ pobuda Zdravilišča Laško zavrnjena. To se je namreč težko zgodilo, saj se o pobudi niti ni glasovalo in je torej ni bilo mogoče zavreči. Tudi drugega sklepa, ki ga od prvega prekrškovni organ ločuje le v svoji obrazložitvi, ni mogoče šteti ne za sklep združenja, ne za takšen sklep, ki bi posegel na trg, saj v okviru opravljanja javne zdravstvene službe in na splošno. Za obstoj relevantnega trga je namreč potreben obstoj ponudnika blaga ali storitev na eni strani, ter na drugi strani obstoj potrošnika oziroma koristnika ponujenih produktov in storitev, pri čemer stopata ta dva subjekta v stik na trgu brez posrednikov. Zmotno je mnenje prekrškovnega organa, ko pravi, da so sporni sklepi vplivali na položaj podjetij na trgu tako, da naj bi omejevali možnost širitve dejavnost članov združenja ter tako določili področje delovanja za posamezno zdravilišče, saj imata pri tem zadnjo in glavno besedo tako Ministrstvo za zdravje, ki podeljuje dovoljenja za opravljanje določene dejavnosti kot tudi sam Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Kršiteljica je nadalje prepričana, da ni dokazan ne cilj ne učinek omejevanja konkurence. Kršiteljica se sicer izrecno ni sklicevala na izjeme po 5/3 ZPOmK, vendar pa je opravljanje zdravilne dejavnosti naravnih zdravilišč v okviru javne zdravstvene službe tako specifičen segment, da tega preprosto ne more opravljati vsakdo, zato so tudi predpisana točno določena pravila pridobivanja dovoljenj, pri čemer takšno ali drugačno mnenje Skupščine SSNZ ne igra bistvene vloge. Glavno vlogo pri podeljevanju standardov imata ZZS in MZDR, ki imata pri tem vlogo partnerjev. Partnerji si skupno ogledajo zdravilišče, končno pa se o zadevi odloča na arbitraži, kjer pogodbeni partnerji (ZZS, MZDR in SSNZ) glasujejo v razmerju 2:2:2, iz česar izhaja, da SSNZ pri tem nima glavne besede. Zaradi tega tudi njen sklep kakršenkoli že je, ne igra tako pomembne

vloge, da bi se z njim lahko dalo tako močno poseči na trg, da bi se s tem izkrivila konkurenca ter posledično delil trg.

Nadalje je napačno tolmačenje sklepa številka 10, sprejetega na 18. redni seji Skupščine SSNZ. Prekrškovni organ je tolmačil sprejeti sklep kot spremembo ustanovitvene pogodbe g.i.z.. Res je, da je v okviru razprave pod tč. 4.1 pobuda za spremembo pogodbe o ustanovitvi g.i.z., bil sprejet tudi sporni 10. sklep, vendar se na spremembo pogodbe nanaša le 8. sklep, ki glasi: „V 23. točki pogodbe o ustanovitvi gospodarskega interesnega združenja Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč se spremeni mandat predsednika skupščine iz štirih na dve leti. Na naslednji seji skupščine združenja, ki bo sklicana v Celju, se pripravi za podpis predlog spremembe pogodbe.“ Ta sklep, ki je bil podlaga za spremembo pogodbe ne posega na trg in ne krši konkurenčno pravnih pravil. Poleg tega pa sklep številka 10. sprejet na 18. seji skupščine v ničemer ne spreminja pogodbe. Kršiteljica tudi opozarja, da je izrek nerazumljiv tudi zato, ker ne vsebuje opisa lastne kršitve, temveč domnevno kršitev njenega sekretarja, saj pravi: „Ker je odgovorna oseba SSNZ [redacted] ki je bila dolžna ravnati v imenu pravne osebe opustila dolžno nadzorstvo...“. Kršiteljica želi opozoriti na odločbo Ustavnega sodišča št. 833 (UL RS, št. 21/06), kjer je v 23. točki zapisano, da „glede na določbo 2. odstavka 74. člena Ustave RS, po kateri se gospodarska dejavnost ne sme opravljati v nasprotju z javno koristjo, zakonodajalec sme ali celo mora, če to zahteva javna korist, urediti pogoje in način opravljanja gospodarske dejavnosti“. Ustavno sodišče je že večkrat poudarilo, da skrajno liberalistično pojmovanje podjetništva ne bi bilo v skladu z ustavo. Nadalje je v 26. točki odločbe ustavnega sodišča zapisano, da pravica do socialne varnosti iz 1. odstavka 50. člena Ustave v širšem smislu obsega vse socialne pravice, ki posamezniku zagotavljajo možnost preživetja in dostojnega življenja takrat, ko si tega zaradi nastopa socialnih rizikov (npr. bolezen, starost, brezposelnost) ne more zagotoviti sam. Bolj konkretizirana, vendar s prejšnjo tezo povezana pa je pravica do zdravstvenega varstva iz 1. odstavka 51. člena Ustave RS, iz katere za državo izhaja obveznost, da vzpostavi sistem, ki omogoča materialno dostopnost zdravstvenih storitev vsem, ki jih potrebujejo ter da zagotovi delovanje zdravstvene službe, ki je sposobna nuditi potrebne zdravstvene storitve. Kakšne ukrepe naj država za to izbere, ustava ne določa.

Kršiteljica vlaga zahtevo tudi zoper izrečeno kazen, ker je izrek ponovno nejasen in v neskladju z zakonom, saj ni moč jasno govoriti o tem, kakšna kazen je bila izrečena in kakšna določena. Prekrškovni organ tega v izreku ni določil niti približno natančno oziroma pravilno. Kazen tudi ne ustreza ne teži domnevno storjenega prekrška, niti posledicam.

Zagovornik je dne 05.11.2009 podal novo vlogo, v kateri je navedel, da pri odločanju, kateri standard zdravljenja v okviru zagotavljanja javne zdravstvene oskrbe zdravljenja v zdraviliščih je priznan posameznemu zdravilišču ne odloča SSNZ, ampak je za razvrstitev v standard pristojno Ministrstvo za zdravje. Slednjemu mora vsako zdravilišče poslati prošnjo, da se mu prizna dodatni standard. Zdravilišče Laško je kasneje pri pristojnem ministrstvu, vložilo prošnjo za priznanje standarda, ki pa jo je tudi umaknilo in SSNZ o tem z dopisom z dne 30.01.2009 tudi seznanilo. Po mnenju zagovornika gre za novost, ki je v predmetnem postopku bistvenega pomena, saj se prekršek kršiteljici očita ravno zaradi tega, ker naj bi Zdravilišču Laško onemogočila pridobitev standarda tipa 5. Iz dopisa je razvidno, da je bilo v postopku pred ministrstvom ugotovljeno, da naravna voda na področju Zdravilišča Laško izpolnjuje le pogoje, da se prizna kot zdravilno sredstvo za izvajanje programov na področju kožnih bolezni, standard tipa 7 in ne tudi standard tipa 5. Očitno je torej, da je odločitev Ministrstva za zdravje o razglasitvi vode na področju posameznega zdravilišča tista, ki je merodajna zato, da se nekemu zdravilišču lahko dodeli uvrstitev v posamezni standard. V nadaljevanju zagovornik sodišču predlaga postavitev predhodnega vprašanja v predhodno odločanje Sodišču evropskih skupnosti, ki bi naj glasilo „Ali zdraviliška dejavnost naravnih

zdravilišč, ki jo država zagotavlja v okviru javne zdravstvene službe kot je opredeljena v okviru 19. člena Zakona o zdravstvenem varstvu predstavlja gospodarsko dejavnost v smislu člena 81. in 82. Pogodbe o evropski skupnosti.

██████████, odgovorna oseba pravne osebe, ki je tudi osebno vložil zahtevo za sodno varstvo, v njej navaja, da je dne 25.01.2006 Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč prejelo od Urada obvestilo o prekršku in obvestilo kršitelju, da se izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah prekrška. Kot zakoniti zastopnik pravne osebe je preko odvetniške pisarne dne 30.01.2006 podal izjavo o prekršku. Šele 10.02.2006 se je na skupnosti oglasil delavec pošte s priporočenim pismom Urada, ki bi naj bilo naslovljeno na njega osebno. Ker je bil tisti dan službeno odsoten, ni prišlo do vročitve pošte, zato se je v naslednjih dneh na Uradu pozanimal za kakšno sporočilo je šlo in prejel ustno informacijo, da mu je bilo poslano obvestilo o prekršku. Ker je skupnost že podala izjavo o prekršku, njemu osebno naj ne bi bilo potrebno ničesar dodatnega izjavljati. Ker je iz odločbe o prekršku razvidno, da je globo dolžan plačati kot državljan, ki mu v primeru neplačila globe grozi tudi uklonilni zapor, ocenjuje, da mu je bila v postopku pred Uradom kršena ustavna pravica do izjave. Hkrati naj bi bil v primerjavi z združenjem, ki ga zastopa v postopku pred Uradom postavljen v neenakopraven položaj. Odločitev Urada o prekršku je neposredno ogrozila tudi njegov socialni položaj, saj globa skoraj trikrat presega plačo, ki jo za delo sekretarja mesečno prejema od združenja, ki se financira iz naslova članarin članov združenja. Zdravilišče Laško, ki je bilo kot član združenja pobudnik postopka proti Skupnosti pred uradom, je dne 07.02.2006 na osnovi razveljavitve nekaterih sklepov Skupščine SSNZ s strani urada na skupnost že naslovilo odškodninski zahtevek za domnevno škodo v času od oktobra 2005 do konca januarja 2006 v višini trideset milijonov tolarjev. Te finančne zahteve za nekajkrat presegajo letni proračun združenja, kar z vidika upnikov glede na veljavnost določila ZGD o odgovornosti članov do obveznosti GIZ ni vprašljivo, manj tovrstne varnosti pa imajo zaposleni na združenju. Iz prejete odločbe urada je razvidno, da se mu očita opustitev nadzora nad zakonitostjo poslovanja združenja pri sprejemanju sklepa številka 10 na 35. redni seji Skupščine SSNZ in ponovno na 35. redni seji Skupščine SSNZ pri sprejemanju sklepov pod tč. 3.1. Kot sekretar Skupnosti smatra, da očitane opustitve dolžnosti nadzora nad zakonitostjo poslovanja združenja kljub temu, da nima neposrednega vpliva na sam potek sej na način sprejemanja odločitev in na tek zapisanih sklepov, ni storil. Ker se očitane nepravilnosti nanašajo na pristojnosti skupnosti, ki se navezujejo na vključevanje zdravilišč v javno zdravstveno službo upravičeno dvomi v to, da je Urad pri sprejemanju odločitve upošteval tudi zakonske osnove, ki regulirajo delovanje zdravilišč v okviru javne zdravstvene mreže. V kolikor bi skupnost na tem področju res sprejemala nezakonite sklepe kot ugotavlja urad, bi verjetno na to takoj reagiralo pristojno Ministrstvo za zdravje, hkrati pa tudi Zavod za zdravstveno zavarovanje. Pojavil bi se tudi dvom v kredibilnost skupnosti pri ostalih partnerjih dogovarjanja in s tem poslabšal pogajalski položaj zdravilišč v primerjavi z ostalimi izvajalci zdravstvene dejavnosti.

Pri 2. točki vabila za sklic 35. redne seje skupščine je bil podan predlog, da se skupščina opredeli do pobud, ki so jih v zvezi s področnim dogovorom na Skupnost posredovala posamezna zdravilišča in določi katere pobude se posredujejo partnerjem dogovora kot skupen predlog za dopolnitev področnega dogovora. Med gradivom je bil tudi zapis 1. sestanka partnerjev za področni dogovor z dne 13.07.2005 na katerem je sodeloval kot strokovni svetovalec predstavnikov zdravilišč v projektni skupini, kjer je bil tudi ██████████ direktor Zdravilišča Laško kot predstavnik SSNZ.. Vse članice projektne skupine (SSNZ, ministrstva, ki se sestanka niso udeležili in zavoda) so bile seznanjene s pobudo Zdravilišča Laško za katero je bilo dogovorjeno, da se, ker ni bila vložena ob pričetku letnega dogovarjanja (v jesenskih mesecih) in tehničnih razlogov (ker bi morala biti

imenovana komisija, ki bi opravila ogled zdravilišča glede izpolnjevanja pogojev), obravnava v okviru področnega dogovora za leto 2006. Člani skupščine združenja so torej vedeli, da so bili partnerji že seznanjeni s sporno pobudo Zdravilišča Laško, za katero je bilo na sestanku dogovorjeno, da se iz proceduralnih razlogov obravnava v okviru področnega dogovora za leto 2006. Skupščina združenja na osnovi poteka razprave na tem sestanku partnerjev za področni dogovor sploh ni bila dolžna obravnavati sporne pobude Zdravilišča Laško v okviru obravnave pobud za področni dogovor 2005. Ker predstavnik Zdravilišča Laško v funkciji predstavnika SSNZ na prvem sestanku partnerjev za področni dogovor ni bil zadovoljen z razpravo o njegovi sporni pobudi, bi jo lahko tudi v primeru, da bi bila izločena iz gradiva za skupščino SSNZ sam poslal ostalim članom skupščine v obravnavo ob sklicu 35. redne seje Skupščine združenja.

Iz 2 točke 35. redne seje Skupščine združenja je razvidno naslednje: „Glede na to, da sta se predstavnika Zdravilišča Radenci in Krka zdravilišče, ki imata priznan standard številka 5 sklicevala na veljavnost sklepa številka 10 z 18. redne seje Skupščine združenja z dne 09.05.2005 in se izjasnila, da nasprotujeta pobudi Zdravilišča Laško, da se uvrsti standard tip 5 v prilogo III. pod standard D pri Zdravilišču Laško, skupščina združenja ni odločala o pobudi Zdravilišča Laško za spremembo predloga področnega dogovora, zato se pobuda Zdravilišča Laško ne posreduje v obravnavo partnerjem za področni dogovor.“ Predstavnik omenjenih dveh zdravilišč na Skupščini združenja ob obrazložitvi svojih stališč in pomislov glede pobude sta predstavila tudi podatke o relativno velikem izpadu načrtovanega napotovanja po standardu številka 5 v letu 2005. Zato skupščina združenja na osnovi določil sklepa številka 10/18 ni ugotavljala ali obstoječe kapacitete zadostujejo za potrebe. Urad bi mu lahko očital le to, da ni dosledno vztrajal pri tem, da se o sporni pobudi sploh ne razpravlja, saj je bila pobuda že predhodno evidentirana za obravnavo v okviru področnega dogovora za naslednje leto, in dvema zdraviliščema preprečil, da se sklicujeta na sklep 10/8. Urad mu očita kot sporno dejanje „da iz besedila izhaja, da je na zahtevo... Skupščina SSNZ sklenila, da ne bo odločala o pobudi...“, drugič, da „Skupščina je sklenila, da o pobudi ne odloča,...“ in tretjič, kljub temu, da torej „Skupščina ni odločala o pobudi, je pa z njeno zavrnitvijo uveljavila sklep 10/8...“ Gre namreč za vsebinsko povsem različne trditve Urada. Kot je razvidno iz zapisnika 35. redne seje in tretje ugotovitve urada skupščina združenja ni odločala o sporni pobudi, zato ne drži trditve Urada, da bi skupščina pobudo zavrnila. Gre za bistveno vsebinsko razliko, saj so ostali partnerji za področni dogovor s to pobudo že razpolagali in so jo zamrznili za obravnavo v okviru področnega dogovora za leto 2005.

Iz vabila za 36. redno sejo Skupščine združenja je razvidno, da je bila pobuda Zdravilišča Laško za sprejetje sklepa o ničnosti sklepa številka 10 z 18. redne seje Skupščine združenja uvrščena na dnevni red pod tč. 3.1. Glede na to, da je bila pobuda Zdravilišča Laško uvrščena na dnevni red in je o njej odločala skupščina združenja, pa noben član Skupščine združenja ni nasprotoval rezultatom glasovanja, ni prišlo do očitane kršitve zakona. Omenjeno glasovanje se je nanašalo le na to, ali se naj neki predhodni sklep razveljavi ali ne. Urad napačno zaključuje, da sklep 10/18 dopolnjuje pogodbo o ustanovitvi GIS. Po poslovniku o delu Skupščine združenje ZGD mora biti vsaka sprememba in dopolnitev ustanovitvene pogodbe objavljena v notarski obliki. Do sedaj noben sklep Skupščine združenja v zvezi s splošnimi oziroma področnimi dogovori ni bil sprejet v notarski obliki. Poleg tega je sklep številka 10/18 nasledil še bolj omejitveni sklep številka 13/16 iz leta 2000, katerega so soglasno potrdili partnerji področnega dogovora z dne 28.03.2001. „Skupščina združenja ugotavlja, da je bila v dosedanjem procesu vsakoletnega dogovarjanja dosežena optimalna razvrstitev zdravilišč po standardih, zato ni več razlogov za širitev števila standardov in za razvrstitev posameznih standardov iz sekundarne v primarno dejavnost posameznega zdravilišča, zato so vsi predlogi zdravilišč za razširitev in razvrstitev standardov zavrnjeni“. Glede na to, da o področnem dogovoru odloča skupščina združenja, v katerem so predstavniki zdravilišč, ki že

imajo priznано različno usposobljenost oziroma standarde in s tem določene izkušnje, avtomatično soodločajo o vseh spremembah standardov. Zato so člani skupnosti vsa leta zagovarjali stališče, da se lahko opravi sprememba standardov le na osnovi soglasja vseh članov skupščine in na takšen način je bila opravljena tudi ponovna preverba in ponovna razvrstitev odraslih zdravilišč po standardih leta 2004.

V dopolnitvi zahteve za sodno varstvo z dne 10.12.2007 [redacted] navaja, da je iz odločbe razvidno, da naj bi bil kot sekretar SSNZ zadolžen za nadzor nad zakonitostjo poslovanja združenja. Iz 25. točke Pogodbe o ustanovitvi SSNZ je sicer res razvidno, da posle združenja vodi sekretar, ki zastopa združenje v odnosih med člani in do tretjih oseb, skrbi za zakonitost poslovanja združenja in sprejema odločitve, ki so potrebne za normalno poslovanje združenja. Vendar to še ne pomeni, da odgovarja tudi za zakonitost sklepov skupščine združenja. Iz 23. točke te pogodbe je namreč razvidno, da skupščino vodi predsednik skupščine združenja, ki ga izmed članov skupščine z večino glasov izvolijo člani skupščine za obdobje štirih let. Predsednik skupščine vodi in usmerja delo skupščine, pri opravljanju dejavnosti poslovnih in delodajalskih združenj pa na osnovi pooblastila skupščine tudi zastopa in predstavlja združenje proti tretjim osebam. Iz navedenih pristojnosti predsednika skupščine izhajajo tudi skrb za zakonitost dela skupščine. V času sprejemanja sklepov, ki so bili osnova za odločanje o prekršku, je bil že v veljavi Poslovnik o delu skupščine združenja, ki v 4. členu med drugim določa, da so na seji skupščine poleg članov oziroma njihovih pooblaščenih zastopnikov lahko prisotni še sekretar združenja...“, nadalje v 13. členu pa da, „v vseh zadevah, ki se nanašajo na vodenje in potek skupščine pa niso zajete v ustanovitveni pogodbi oziroma v poslovniku odloča predsednik skupščine samostojno“. skupščina lahko torej poteka in zakonito odloča tudi če na seji ni prisoten sekretar združenja.

Nadalje je v 15. členu Poslovnika določeno, da je zapisnikar praviloma sekretar oziroma v njegovi odsotnosti druga oseba, ki jo določi predsednik skupščine, ter v 16. členu, da mora biti zapisnik izdelan najkasneje v osmih dneh po seji in ga podpiše predsednik oziroma predsedujoči skupščine. S podpisom zapisnika torej predsednik oziroma predsedujoči prevzema odgovornost za zapisane sklepe, saj lahko sekretar popravi le osnutek zapisnika. Ko je na navedena dejstva predhodno opozoril Urad za varstvo konkurence, je dobil pojasnilo, da bi moral skupščino opozoriti na nezakonitost sklepov in da bi to moralo biti iz zapisnika razvidno. Drugače se ne bi mogel izogniti svojih dolžnosti glede skrbi za zakonitost poslovanja združenja. S takim stališčem Urada se ne strinja in meni, da bi morala biti odločba naslovljena na predsednika skupščine združenja, saj za stvari, za katere ni pristojen po zakonu ne more prevzemati odgovornosti. Dopolnjeni zahtevi za sodno varstvo je priložil fotokopijo Poslovnika o delu Skupščine združenja z dne 01.10.2003, notarski zapis notarja Marka Finka, pogodbe o ustanovitvi gospodarskega interesnega združenja Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč z dne 10.10.1995.

UVK je v postopku nadzora nad SSNZ zaradi možnosti kršitve konkurenčnega prava po določbah 6. dela ZPOmK vodil tudi upravni postopek v katerem je izdal odločbo, s katero je ugotovil kršitev 5. člena v povezavi s 3. členom ZPOmK, iz razloga ker je Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč s sprejemom sklepov Skupščine SSNZ, to je 10. sklepa sprejetega 09.09.2001 na 18. redni seji, 10. sklepa sprejetega dne 09.08.2005 na 35. redni seji in sklepa pod tč. 3.1. sprejetega dne 08.09.2005 na 36. redni seji, s katerimi je onemogočena širitev dejavnosti zdravilišč znotraj posameznih standardov po pogodbi z Zavodom za zdravstveno zavarovanje Slovenije brez zagotovitve Skupščine, da obstoječe kapacitete ne zadostujejo za izvajanje posameznega programa ob soglasju tistih zdravilišč, ki že imajo priznani standard.

Zoper to odločbo je Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč vložila tožbo pred Upravnim sodiščem Slovenije, ki je tožbo zavrnilo.

Zoper sodbo Upravnega sodišča je Skupnost slovenskih naravnih zdravilišč vložila zahtevo o reviziji, o kateri je Vrhovno sodišče RS odločilo s sodbo XIPS 39/2008. Vrhovno sodišče pravi, da dejstvo, da gre za opravljanje storitev v javnem interesu in v okviru javne službe ne pomeni, da ne more iti z gospodarsko dejavnostjo v pomenu konkurenčnega prava. Čeprav je povpraševanje omejeno (odvisno od napotitve zdravnikov) in plačilo zagotovljeno preko zavarovanja, zdravilišča opravljajo svoje storitve proti plačilu na danem trgu. Zdraviliščem je zagotovljeno plačilo konkretno opravljenih storitev in pri tem ne gre za obliko netržne odmene, temveč za plačilo v višini, ki izhaja iz pogodbe med zdraviliščem in ZZS (prvi odstavek 63. člena ZZVZZ). Vprašanje, ali zdravilišča pri opravljanju take dejavnosti ustvarjajo dobiček ali ne, pa ni pomembno za opredelitev gospodarske dejavnosti. Iz odločb Sodišča evropske skupnosti izhaja široko pojmovanje pojma podjetje in gospodarske dejavnosti. To sodišče je v sodbi opr. št. C-475/99 z dne 25.10.2001, Ambulanc Glocner in drugi, zapisalo, da se organizacije, ki opravljajo bodisi nujne rešilne prevoze ali običajne prevoze pacientov, četudi v okviru javne službe, štejejo za podjetja. V zadevi C-41/90 z dne 23.04.1991 Hafner in Elser proti Macrotram je sodišče Evropske skupnosti štelo državni urad za zaposlovanje, ki opravlja delo posrednika pri iskanju zaposlitve za podjetje, čeprav za svoje storitve uporabnikom ni zaračunaval. Sporni sklepi tožeče stranke zdraviliščem otežujejo pridobitev novega standarda, na podlagi česar bi lahko opravljale novo dejavnost v okviru javne zdravstvene službe. Širitev dejavnosti zdravilišč je vezana na ugotovitev skupščine tožeče stranke, da obstoječe kapacitete ne zadostujejo za izvajanje posameznega programa, kadar take ugotovitve ni, pa je širitev dejavnosti mogoča le ob soglasju tistih zdravilišč, ki že imajo priznan standard. Takšni sklepi predstavljajo vstopno oviro za novega ponudnika, ki želi konkurirati pri opravljanju iste dejavnosti v okviru javne zdravstvene službe. Omejitev, da morajo za vstop novega ponudnika dati soglasje že obstoječi ponudniki nedvomno omejujejo konkurenco. Takšen je bil cilj sprejetje navedenih sklepov tožeče stranke, prišlo pa je tudi do omejevalnega učinka, ko je Zdravilišče Laško želelo razširiti svojo dejavnost v okviru javne službe, pa skupščina tožeče stranke o njegovem predlogu ni odločala.

Zahtevama za sodno varstvo se ugoti.

Sodišče je pri presoji izpodbijane odločitve prekrškovnega organa najprej po uradni dolžnosti ugotavljalo ali so podane kršitve po 62.a členu Zakona o prekršku in pri tem ugotovilo (na kar sicer opozarjata tudi vlagatelj), da je izrek odločbe nerazumljiv. V okviru 1. točke izreka namreč ni konkretizirana odgovornost pravne osebe za prekršek, saj niso opredeljena dejstva v okviru katerih je mogoča ugotovitev odgovornosti za prekršek pravne osebe. Opisan je le formalni ne pa tudi materialni pogoj odgovornosti iz 4. člena ZOPOKD.

Enako pomanjkljivost je zaslediti tudi pri opisu dejanja, ki se očita odgovorni osebe, saj je prav tako le prepisan pogoj njene odgovornosti po drugem odstavku 15. člena Zakona o prekrških (ZP-1) „opustila dolžno nadzorstvo“ nad zakonitostjo poslovanja združenja, (... ker je skupščina sprejela sporne sklepe), ne da bi bila navedena dejstva v čem ali nad kom je opustil dolžno nadzorstvo, saj je „pojem zakonitost poslovanja“ preveč širok oziroma sicer zajema poslovanje družbe kot take, ne opredeljuje pa njegovo vlogo v okviru opustitve dolžnosti, ki se mu očita.

Prekrškovni organ kršiteljema SSSNZ in njenemu sekretarju očita storitev prekrška po 52. členu ZPOMK. ZPOMK v 5. členu predpisuje, da so prepovedani in nični sporazumi med podjetji o pogojih poslovanja na trgu, katerih cilj ali učinek je preprečevati, ovirati ali izkrivljati konkurenco v RS. Za prekršek po 52. členu odgovarja pravna oseba, če sklene sporazum o omejevanju konkurence.

Oba vlagatelja izpodbijata pravilnost odločitve prekrškovnega organa kot je razvidno iz uvodoma povzetih zahtevah za sodno varstvo.

Dejstvo ali pomeni sklep št. 10 sprejet na 35. seji skupščine SSNZ dne 9.8.2005 in sklep 3.1. sprejet na 36. redni seji SSNZ dne 08.09.2005 kršitev 5. člena ZPOMK, je UVK ugotovil v vzporednem postopku, ki je tekel po določbah ZPOMK in končal z odločbo z dne 18.1.2006. Zoper to odločbo je SSNZ vložil tožbo o kateri je odločalo Upravno sodišče RS, ki je tožbo zavrnilo. Tožnika (SSNZ) je zoper to sodbo vložil revizijo pri Vrhovnem sodišču RS, ki je v svoji sodbi (na kratko je povzeta v uvodu) ovrglo utemeljenost revizijskih navedb tožnika in v celoti potrdilo pravilnost ugotovljenega dejanskega stanja ter posledično ugotovitev, da pomeni sprejetje sklepov, da morajo za vstop novega ponudnika dati soglasje že obstoječi ponudniki, nedvomno dejanje omejevanja konkurence. Zato se tukajšnje sodišče v vsebinsko presojo ali je bil s sprejemom prej navedenih sklepov kršen zakon ne bo spuščalo, ampak se v tem delu v celoti naslanja na odločitev Vrhovnega sodišča RS v sodbi opr. št. XIps 39/2008 kot najvišjega sodišča.

Odgovornost za prekršek pravnih in odgovornih oseb je določena v 13. in 15. členu ZP-1, v 14. členu pa ZP-1 določa, da se glede odgovornosti pravne osebe smiselno uporabljajo določbe ZOPOKD, o pogojih, pod katerimi je pravna oseba odgovorna za kazniva dejanja. ZOPOKD temelje odgovornosti pravne osebe ureja v 4. členu. Pravna oseba odgovarja, za kaznivo dejanja (prekršek), ki ga je storil storilec v imenu, na račun ali v korist pravne osebe“ (formalni pogoji), 1. če pomeni storjeno kaznivo dejanje izvršitev protipravnega sklepa, naloga ali odobritve njenih vodstvenih ali nadzornih organov; 2. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi vplivali na storilca in mu omogočili, da je storil kaznivo dejanje; 3. če razpolaga s protipravno premoženjsko koristjo ali uporablja predmete, nastale s kaznivim dejanjem; 4. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi opustili dolžno nadzorstvo nad zakonitostjo ravnanja njim podrejenih delavcev (materialni pogoji). Za odgovornost pravne osebe morata biti kumulativno podana vsaj en formalni in en materialni pogoj.

V teoriji (o tem sta največ pisala dr. Liljana Selinšek iz Pravne fakultete v Mariboru, dr. Mitja Deisinger (vrhovni sodnik) ter dr. Ivan Bela in sodni praksi Vrhovnega sodišča RS (npr. sodba IV Ips 47/07) je izpostavljeno, da odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja/prekršek ni objektivna, ampak je subjektivizirana, s tem da mora biti ugotovljen prispevek pravne osebe k storitvi prekrška, ki mora imeti izvor v storitvah ali opustitvah v okviru vodstvene ali nadzorstvene dejavnosti. Vendar pa pravna oseba ne more biti spoznana za odgovorno za prekršek samostojno, ampak le pridružitveno – akcesorno, torej le za prekršek, ki ga izvrši druga oseba. To pravilo predpisuje tudi ZP-1 v 2. odstavku 13. člena, kjer pravi, da je pravna oseba odgovarja za prekršek druge osebe, če je v predpisu tako določeno.

Glede na to, da je odgovornost pravne osebe za prekršek akcesorna, je potrebno najprej ugotoviti ali obstajajo pogoji za odgovornost za prekršek storilca oz. odgovorne osebe.

ZP-1 v 15. členu določa, da je odgovorna oseba odgovorna za tisti prekršek, ki ga stori pri opravljanju poslov, za katere je pooblaščen pri pravni osebi, in če je bil storjen z njenim dejanjem ali z opustitvijo dolžnega nadzorstva.

Čeprav ZOPOKD v 4. točki 4. člena določa pogoje za odgovornost pravne osebe, pa je vseeno mogoče potegniti vzporednico med to točko, ki opredeljuje malomarnostno ravnanje storilca – vodstvenega ali nadzornega organa, „ker je opustil dolžno nadzorstvo nad njim podrejenimi delavci“, z določbo 2. odstavka 15.člena, ki govori prav tako o opustitvi dolžnega nadzorstva (vendar ne opisuje nad čim, kom ali kako). ZOPOKD je bolj natančno kot ZP-1 predvidel vsebino opustitve dolžnega nadzorstva, ki je storjeno, če je storilec opusti dolžno nadzorstvo nad njemu podrejenimi delavci. Med tem, ko je storilec iz 1. in 2. točke 4. člena ZOPOKD lahko kdor koli v pravni osebi (vodstveni ali nadzorni organi so na njega vplivali..), pa je storilec iz 4. točke določen – vodstveni ali nadzorni organ. Tudi 15. člen ZP-1 se po vsebini nanaša na vodstvene ali nadzorne organe, saj pove, da prekršek stori tista oseba, ki ga stori pri opravljanju poslov, za katere je pooblaščen pri pravni osebi.

Zakon o prekrških in ZOPOKD se sicer pri opredelitvi osebe na katero se veže odgovornost pravne osebe v samem izrazoslovju ne pokrivata. ZOPOKD v prvih 3. točkah 4. člena kot storilca določa podrejenega delavca in le v četrti točki kot storilca vodstveni ali nadzorni organ. Kadar je kaznivo dejanje storil vodstveni organ, po teoriji lahko gre za smiselno uporabo 1. točke 4. člena ali pa se uporabi četrti odstavek 5. člena ZOPOKD : „če v pravni osebi razen storilca ni drugega organa, ki bi lahko vodil ali nadziral storilca, odgovarja pravna oseba za storjeno kaznivo dejanje v mejah storilčeve krivde“.

Odgovorni osebi, sekretarju združenja SSNZ se očita, da je storil prekršek, ker je (verjetno) z dopustitvijo, da je skupščina združenja sprejela nezakonit sklep, storil dejanja opustitve nadzorstva nad zakonitostjo poslovanja združenja. Iz izpisa Poslovnega registra Slovenije, dostopen na spletni strani AJPES (z dne 19.12.2005) izhaja, da je kot zakoniti zastopnik vpisan [REDACTED]

V Pogodbi o ustanovitvi SSNZ g.i.z. (v nadaljevanju „pogodba“) z dne 25.9.1995, na katero se sklicujeta tudi vlagatelja, je v poglavju „Organi združenja“ pod točko 20 opredeljena skupščina združenja kot najvišji organ združenja v katerega imenujejo predstavnike člani združenja (imenovan je lahko le direktor člana - posameznega zdravilišča - ali vodilni delavec pooblaščen za prevzemanje finančnih obveznosti člana.). V točki 21. so določene njene pristojnosti, med drugim imenuje sekretarja združenja,.. odloča o poslovni politiki, itd. Vsak član združenja ima v skupščini en glas. Skupščino vodi predsednik, skliče pa jo sekretar na zahtevo 1/3 članov ali v dogovoru s predsednikom. Posle združenja vodi sekretar, ki zastopa združenje v odnosih med člani in do tretjih oseb, skrbi za zakonitosti poslovanja združevanja in sprejema odločitve, ki so pomembne za normalno poslovanje združenja. Sekretar je pristojen odločati o vseh vprašanjih, razen o tistih, ki so pridržana v pristojnosti skupščine.

Iz povzetih določb pogodbe je razvidno, da ima skupščina v strukturi upravljanja SSNZ vlogo nadzornega organa, v okviru tega pa ji je tudi pridržana naloga oblikovanja poslovne politike združenja, med tem ko je vloga sekretarja, da vodi posle združenja (na podlagi s strani skupščine določene poslovne politike).

Vloga sekretarja na skupščini združenja je natančneje opredeljena v poslovniku skupščine, kjer je, kot ta opozarja (vsaj formalno), le zapisnikar sklepov (nima glasu), medtem ko skupščino vodi in zapisnik podpisuje predsednik skupščine.

Struktura upravljanja združenja, predvsem pa razdelitev vlog se pri gospodarskih interesnih združenjih od ostalih podjetij razlikuje. SSNZ so ustanovila slovenska naravna zdravilišča (poimensko našeta v pogodbi o ustanovitvi - zaradi usmerjanja razvoja naravnih zdravilišč, polnejšega izkoriščanja svojih ekonomskih, zdravstvenih, tehnoloških, idr. zmogljivosti, zagotovitve smotrne dolgoročne politike skupnega razvoja dejavnosti naravnih zdravilišč, njenega vključevanja v celoten razvoj gospodarstva in zdravstvenega varstva ter zaradi skupnega določanja delitve dela, preučevanja trga in skupnega nastopanja na domačem in tujem trgu). Kar pomeni, da je namen ustanovitve združenja oblikovanje skupne politike, urejanje odnosov, ... o katerih pa na podlagi 21. točke pogodbe odloča skupščina združenja, ki je sestavljena iz po enega predstavnika posameznega člana.

Glede na očitano kršitev določb ZPOMK se postavlja vprašanje ali je v okviru postavljene strukture upravljanja SSNZ g.i.z., kjer je oblikovanje poslovne politike pridržano skupščini in jo je ta dejansko izvajala (srečevala se je redno na mesečnih srečanjih), mogoče sekretarju združenja, ki je navzven določen kot zakoniti zastopnik združenja, očitati, da je odgovorna oseba po 15. členu ZP-1 - oziroma v smislu ZPOKD storilec prekrška (kot temelj za ugotavljanje odgovornosti pravne osebe). V okviru tega se nadalje postavlja vprašanje ali je mogoče zakonitemu zastopniku pravne osebe (v konkretnem primeru sekretarju kot vodstvenemu organu) očitati, da je odgovoren za (vsak prekršek), ki ga je združenje storilo v okviru odločanja na skupščini združenja, čeprav na sprejetje sklepa nadrejenega organa niti dejansko (vsaj ne izhaja iz listinske dokumentacije) niti pravno ni mogel vplivati. V tem primeru se nadalje postavlja tudi vprašanje obstoja krivde (ZP-1 v 9. členu določa, da je za prekršek odgovoren storilec, če ga je storil z naklepom ali iz malomarnosti).

Sekretarju združenja prekrškovni organ očita, da je opustil dolžno nadzorstvo nad zakonitostjo poslovanja združenja s tem, da je skupščina združenja sprejela nezakonit sklep.

Nadzorstvo vodstvenih in nadzornih organov nad zakonitostjo ravnanja storilca obsega nadzorstvo, ki zadeva spoštovanje zakonov. Po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD) vodstveni organ ne more odgovarjati za zakonitost ravnanja njemu nadrejenega organa, saj je njemu podrejen in smiselno za svoje ravnanje odgovarja nadzornemu organu, ki ga imenuje, in ki ga ob ugotovljenih morebitnih kršitvah tudi razreši.

V spisovni dokumentaciji ni nobenega dokumenta, ki bi kakor koli nakazoval na povezanost sprejetja sklepov na skupščini združenja vpovezavi z očitanim nezakonitim ravnanjem sekretarja, to je opustitvijo dolžnega nadzorstva nad zakonitim poslovanjem pravne osebe, ki se seveda udejani le v okviru opustitve dolžnega nadzorstva nad zakonitostjo ravnanja njemu podrejenih delavcev. Sekretarju združenja se očita, je storil prekršek, ker je opustil dolžno nadzorstvo nad zakonitostjo poslovanja združenja. Zakonitost poslovanja združenja je širok in nedoločen pojem, ki bi moral biti konkretiziran. Avtomatična povezava med osebo, ki je določena kot zakoniti zastopnik pravne osebe in odgovorno osebo iz 15. člena ZP-1 kot storilec prekrška ni mogoča, saj mora oseba, ki se ji prekršek očita, dejanje storiti z naklepom ali iz malomarnost, kar pomeni, da je potrebno ugotoviti njeno krivdo. Zakoniti zastopnik pravne osebe sicer po gospodarskem pravu zastopa pravno osebo v razmerju do tretjih oseb, vendar je za prekršek lahko odgovoren le, če so izpolnjeni vsi zakoniti pogoji. Niti v izreku

odločbe niti v njeni obrazložitvi očitana opustitev dolžnega nadzorstva sekretarja, kot zakonitega zastopnika družbe, ni konkretizirana.

Sodišče v svoji sodbi ne more prekoračiti v izreku očitane kršitve in opisa dejanja ter dodati temelj odgovornosti, ki ga prekrškovni organ sploh ni ugotavljal, saj na podlagi 11. odstavka 65. člena ZP-1 ne sme odločbe o prekršku spremeniti v škodo kršitelja. Zato tudi ni ponovilo oziroma dopolnilo dokazni postopek. In ker niti iz listin spisa ne izhaja možnost drugačnega sklepa, npr. storitev dejanja, sodišče ugotavlja, da ni dokazov, da bi bila odgovorna oseba za dejanje, ki se ji očita, odgovorna, zato je odločitev prekrškovnega organa na podlagi 3. odstavka 65. člena ZP-1 spremenilo in postopek zoper odgovorno osebo ustavilo.

Vrhovno sodišče je v uvodoma citirani sodbi ugotovilo, da je SSNZ s sprejetjem očitanih sklepov kršila določbo 5. člena ZPOmK in s tem razišlo, da je njeno ravnanje protipravno. Ker pa na podlagi 4. člena ZOPOKD pravna oseba za kaznivo dejanje - prekršek odgovarja le, če je ugotovljen storilec dejanja in je podana njegova kazenska odgovornost (razen izjeme po 1. odstavku 5. člena), s tem, da je bilo zgoraj ugotovljeno, da ni dokazov, da bi bila odgovorna oseba za dejanje, ki se ji očita, odgovorna, sodišče ugotavlja, da niso podani pogoji odgovornosti pravne osebe za prekršek. Zato je odločbo prekrškovnega organa na podlagi 3. odstavka 65. člena ZP-1 tudi glede odgovornosti pravne osebe za prekršek spremenilo in postopek zoper njo ustavilo.

Zato je sodišče na podlagi 3. odstavka 65. člena zahtevi ugodilo ter odločbo prekrškovnega organa spremenilo, tako da je postopek zoper oba kršitelja na podlagi ustavilo.

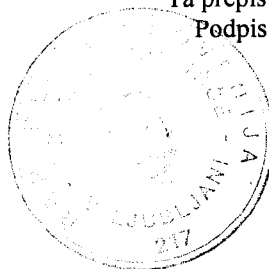
Stroški postopka na podlagi 4. odstavka 144. člena ZP-1, ki ga sodišče v postopku odločanja o zahtevi za sodno varstvo na podlagi 3. odstavka 59. člena ZP-1 uporablja, ker je bil postopek o prekršku ustavljen, bremenijo proračun.

PRAVNI POUK: Zoper sodbo ni pritožbe.

Okrajno sodišče v Ljubljani
dne 26.12.2009

Okrajna sodnica:
Tatjana Polak, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe

VROČILNICA

Št. in vsebina pošiljke	Naslovník ime in priimek oziroma naziv, kraj, ulica in številka	Datum prejema in podpis prejemnika	Podpis vročevalca
št. ZSV 354/1 (prot. 2624) BODBA - SPIS (fascikla)	VRAD ZA VARSTVO KONKURENCE KOTNIKOVA 28 LJUBLJANA	d. 1. 2010 <i>Prejma</i>